

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija)
15. decembra 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari

(Zadeva C-646/16)

(2017/C 053/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentki: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 2(m), 12 in 13 Uredbe (EU) št. 604/2013⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (prenovitev) (v nadaljevanju kratko: Uredba Dublin III), razlagati ob upoštevanju drugih pravnih aktov, s katerimi ima Uredba Dublin III navezne točke, ali je treba šteti, da imajo te določbe samostojen pomen?
2. Če je treba določbe Uredbe Dublin III razlagati ločeno od drugih pravnih aktov:

- a) Ali je treba pod pogoji primerov iz postopka v glavni stvari, za katera je značilno, da sta se zgodila v času, v katerem so se nacionalni organi držav, ki so imele največjo vlogo, soočali z izredno velikim številom ljudi, ki so zahtevali tranzit skozi njihovo ozemlje, to, da je država članica dejansko dopustila vstop na svoje ozemlje, katerega izključni namen naj bi bil tranzit skozi prav to državo članico in vložitev prošnje za mednarodno zaščito v drugi državi članici, šteti za „vizum“ v smislu členov 2(m) in 12 Uredbe Dublin III?

Če je odgovor na vprašanje 2.a) pritrdilen:

- b) Ali je treba pri dejanski dopustitvi vstopa z namenom tranzita domnevati, da je „vizum“, ko je zadevna oseba zapustila ozemlje zadevne države članice, prenehal veljati?
- c) Ali je treba pri dejanski dopustitvi vstopa z namenom tranzita domnevati, da „vizum“ še vedno velja, če zadevna oseba še ni zapustila ozemlja zadevne države članice, ali „vizum“ ne glede na to, da zadevna oseba ni zapustila ozemlja zadevne države članice, preneha veljati v trenutku, v katerem prosilec dokončno opusti namero potovanja v drugo državo članico?
- d) Ali to, da prosilec opusti namero potovanja v prvotno ciljno državo članico, pomeni prevaro po izdaji „vizuma“ v smislu člena 12(5) Uredbe Dublin III, tako da država članica, ki je izdala „vizum“, ni odgovorna?

Če je odgovor na vprašanje 2.a) nikalen:

- e) Ali je treba besedno zvezo iz člena 13(1) Uredbe Dublin III „je [...] ob prihodu iz tretje države nezakonito prečkal mejo države članice po kopnem, morju ali zraku“ razumeti tako, da je treba pod navedenimi posebnimi pogoji primerov iz postopka v glavni stvari šteti, da ni šlo za nezakonito prečkanje zunanje meje?
3. Če je treba določbe Uredbe Dublin III razlagati ob upoštevanju drugih pravnih aktov:

- a) Ali je treba pri presoji, ali gre za „nezakonito prečkanje“ meje v smislu člena 13(1) Uredbe Dublin III, upoštevati zlasti, ali so izpolnjeni pogoji za vstop na podlagi Zakonika o schengenskih mejah, zlasti na podlagi člena 5 Uredbe (ES) št. 562/2006 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja, ki je zaradi časa vstopa upošteven za primere iz postopka v glavni stvari?

Če je odgovor na vprašanje 3.a) nikalen:

- b) Katere določbe prava Unije je treba zlasti upoštevati pri presoji, ali gre za „nezakonito prečkanje“ meje v smislu člena 13(1) Uredbe Dublin III?

Če je odgovor na vprašanje 3. a) pritrdilen:

- c) Ali je treba pod pogoji primerov iz postopka v glavni stvari, za katera je značilno, da sta se zgodila v času, v katerem so se nacionalni organi držav, ki so imele največjo vlogo, soočali z izredno velikim številom ljudi, ki so zahtevali tranzit skozi njihovo ozemlje, to, da je država članica, ne da bi presodila okoliščine za vsak primer posebej, dejansko dopustila vstop na svoje ozemlje, katerega izključni namen naj bi bil tranzit skozi prav to državo članico in vložitev prošnje za mednarodno zaščito v drugi državi članici, šteti za dovolitev vstopa v smislu člena 5(4)(c) Zakonika o schengenskih mejah?

Če je odgovor na vprašanja 3.a) in 3.c) pritrdilen:

- d) Ali dovolitev vstopa na podlagi člena 5(4)(c) Zakonika o schengenskih mejah pomeni dovoljenje, ki ga gre enačiti z vizumom v smislu člena 5(1)(b) Zakonika o schengenskih mejah, in s tem „vizum“ na podlagi člena 2 (m) Uredbe Dublin III, tako da je treba pri uporabi določb za ugotovitev odgovorne države članice na podlagi te uredbe upoštevati tudi njen člen 12?

Če je odgovor na vprašanja 3.a), 3.c) in 3.d) pritrdilen:

- e) Ali je treba pri dejanski dopustitvi vstopa z namenom tranzita domnevati, da je „vizum“, ko je zadevna oseba zapustila ozemlje zadevne države članice, prenehal veljati?
- f) Ali je treba pri dejanski dopustitvi vstopa z namenom tranzita domnevati, da „vizum“ še vedno velja, če zadevna oseba še ni zapustila ozemlja zadevne države članice, ali „vizum“ ne glede na to, da zadevna oseba ni zapustila ozemlja zadevne države članice, preneha veljati v trenutku, v katerem prosilec dokončno opusti namero potovanja v drugo državo članico?
- g) Ali to, da prosilec opusti namero potovanja v prvotno ciljno državo članico, pomeni prevaro po izdaji „vizuma“ v smislu člena 12(5) Uredbe Dublin III, tako da država članica, ki je izdala „vizum“, ni odgovorna?

Če je odgovor na vprašanja 3.a) in 3.c) pritrdilen, odgovor na vprašanje 3.d) pa nikalen:

- h) Ali je treba besedno zvezo iz člena 13(1) Uredbe Dublin III „je [...] ob prihodu iz tretje države nezakonito prečkal mejo države članice po kopnem, morju ali zraku“ razumeti tako, da je treba pod navedenimi posebnimi pogoji primerov iz postopka v glavni stvari šteti, da prehod meje, ki ga je treba opredeliti kot dovolitev vstopa v smislu člena 5(4)(c) Zakonika o schengenskih mejah, ne pomeni nezakonitega prečkanja zunanje meje?

⁽¹⁾ UL L 180, str. 31.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, str. 1).